(S)



LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2021 m. spalio 20 d. Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Antano Simniškio (kolegijos pirmininkas), Dalios Vasarienės ir Algirdo Taminsko,

susipažinusi su 2021 m. spalio 13 d. pateiktu **suinteresuoto asmens A. L.** kasaciniu skundu dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. liepos 15 d. nutarties peržiūrėjimo,

nustatė:

Suinteresuotas asmuo A. L. padavė kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m liepos 15 d. nutarties, kuria Vilniaus apygardos teismo 2020 m liepos 16 d. nutartis panaikinta ir klausimas išspręstas iš esmės – bankrutavusios uždarosios akcinės bendrovės "AA Baltic Group" bankrotas pripažintas tyčiniu, peržiūrėjimo.

Kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punkte įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtinais atvejais, kai yra bent vienas iš CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (CPK 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, kad kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui ir taikymui. Taigi kasacinis skundas gali būti priimtas tik tuo atveju, jeigu jame nurodytas bent vienas kasacijos pagrindas, numatytas CPK 346 straipsnyje, bei nurodyti išsamūs teisiniai argumentai, patvirtinantys nurodyto kasacijos pagrindo buvimą (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas).

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialinės ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti itakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Suinteresuotas asmuo teigia, kad apeliacinės instancijos teismas, priimdamas skundžiamą nutartį iš dalies vadovavosi kasacinio teismo praktika dėl Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo taikymo bankroto byloms, kurios iškeltos iki Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymo įsigaliojimo ir nukrypo nuo kasacinio teismo suformuotų taisyklių. Kadangi bankroto byla bendrovei iškelta 2019 m., apeliacinės instancijos teismas konstatavo, kad nustatinėjant ar bankrotas buvo tyčinis, taikytinas Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymas, tačiau vis tiek motyvuojamojoje dalyje nustatė dėl įmonės bankroto kaltą asmenį.

Be to, apeliacinės instancijos teismas neteisingai aiškino ir taikė Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo 20 straipsnio 2 ir 3 dalis ir nukrypo nuo kasacinio teismo suformuotos nuoseklios teismų praktikos dėl bankroto pripažinimo tyčiniu vadovui laiku nesikreipus dėl bankroto bylos iškėlimo. Apeliacinės instancijos teismas iš esmės konstatavo, kad tęstinis veiklos vykdymas ir sąskaitų mokėjimas nulėmė, kad bankrotas buvo tyčinis. Apeliacinės instancijos teismas konstatavo, kad A. L. laiku neiškėlė bankroto bylos, tačiau šią aplinkybę kvalifikavo kaip tyčinio bankroto požymį ir vadovavosi tais pačiais faktais, kurie tik rodo, kad bankrotas neiškeltas laiku – atliekami mokėjimai ir mažėjo pinigų sąskaitose ir darbuotojų, nebevykdoma jokia pelną nešanti veikla. Jokių faktų, kad mokėjimai atlikti nepagrįstai, siekiant pasisavinti, išnešti lėšas iš bendrovės, nenustatyta.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliama tokių teisės klausimų, kurie atitiktų <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiami jame nurodomi kasacinio skundo pagrindai dėl nurodytų teisės normų pažeidimo ir nukrypimo nuo kasacinio teismo praktikos. Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu <u>CPK 346 straipsnio</u> 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (<u>CPK</u> 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Atsisakius priimti kasacinį skundą grąžintinas sumokėtas žyminis mokestis (CPK 350 straipsnio 4 dalis).

Atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.

Grąžinti suinteresuotam asmeniui A. L. (a. k. *duomenys neskelbtini*) 38 (trisdešimt aštuonis) Eur žyminio mokesčio, sumokėto 2021 m. spalio 13 d.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Antanas Simniškis

Dalia Vasarienė

Algirdas Taminskas